

Υπόμνημα προς τον Υπ. Εργασίας για τον επιμερισμό των ασφαλιστικών διακινωμάτων

Προς: – Υπουργόν Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κο Δημήτρη Ρέππα – Υφυπουργόν Κοινωνικών Ασφαλίσεων κο Ροβέρτο Σπυρόπουλο	
Θέμα : Επιμερισμός συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων	Αθήνα, 17 Δεκεμβρίου 2002

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ,

Αξιότιμε κύριε Υφυπουργέ,

Τις μέρες αυτές συμπληρώθηκε ένας χρόνος από τη διεξαγωγή της ημερίδας που διοργάνωσε με πρωτοβουλία μου η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ευρωπαϊκού Σοσιαλιστικού Κόμματος στο Ζάππειο Μέγαρο, με θέμα «Κοινωνική Ασφάλιση και Ισότητα των Φύλων». Οι σημαντικότερες εισηγήσεις, προτάσεις και τα συμπεράσματα έχουν συμπεριληφθεί σε βιβλίο, το οποίο κατά γενική εκτίμηση αποτελεί σημαντική συμβολή στο διάλογο για τη μεταρρύθμιση των ασφαλιστικών συστημάτων.

Με την παρούσα επιστολή θα ήθελα να σας υπενθυμίσω και να σας παρακαλέσω να δώσετε λύση σε ένα από τα σημαντικότερα θέματα που συζητήθηκαν και αφορά στον επιμερισμό των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων που αποκτώνται κατά τη διάρκεια του γάμου. Με τον επιμερισμό

των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων, σύμφωνα με την ανάλυση και τεκμηρίωση του θέματος που έχει γίνει από την εξειδικευμένη δικηγόρο κα Αθηνά Πετρόγλου, αναγνωρίζεται ότι κάθε σύζυγος έχει δικαίωμα συμμετοχής στα συνταξιοδοτικά δικαιώματα που απέκτησε ο άλλος κατά τη διάρκεια του γάμου τους. Ο επιμερισμός μπορεί να γίνεται, είτε κατά το χρόνο του διαζυγίου, είτε ανεξαρτήτως διαζυγίου, κατόπιν κοινής συμφωνίας των συζύγων. Τα πλεονεκτήματά του είναι αξιοσημείωτα:

- Παρέχει σε περίπτωση διαζυγίου ατομικό δικαίωμα σύνταξης και στους δύο συζύγους, ενώ σήμερα εκείνος -συνήθως, η σύζυγος- που δεν έχει δικαίωμα σύνταξης μένει χωρίς ασφάλιση μετά το διαζύγιο
- Αναγνωρίζει την αξία της εργασίας στο σπίτι, επιμερίζοντας μεταξύ των συζύγων τα μειονεκτήματα και κατ'επέκταση στην κοινωνική ασφάλιση που αυτή συνεπάγεται
- Ισχυροποιεί τη θέση και προάγει την προσωπική αυτονομία του πιο αδύναμου από τους δύο συζύγους, συνήθως της γυναίκας.

Είναι, λοιπόν, προφανές ότι ο επιμερισμός των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων μεταξύ των συζύγων αποτελεί έκφραση της αρχής της ισότητας των φύλων και της κοινωνίας αλληλεγγύης που δημιουργείται με το γάμο. Η ισότητα και η αλληλεγγύη αυτή εκτείνεται και στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων και εκφράζεται ως συμμετοχή του άνδρα στους οικονομικούς κινδύνους που συνεπάγεται για τη γυναίκα η ενασχόληση με οικογενειακές ευθύνες, εξαιτίας της οποίας εμποδίζεται ή περιορίζεται η επαγγελματική δραστηριότητα και τα δικαιώματα κοινωνικής ασφάλισής της.

Για όλους τους παραπάνω λόγους πιστεύω πως είναι πλέον αδήριτη ανάγκη να ακολουθήσει και η Ελλάδα το παράδειγμα των υπολοίπων ευρωπαϊκών χωρών, λαμβάνοντας μέριμνα για την προστασία των δικαιωμάτων ενός μεγάλου μέρους των πολιτών.

Είμαι στη διάθεσή σας για οποιαδήποτε διευκρίνιση και μελλοντική συνεργασία.

Με βαθύτατη εκτίμηση,

Άννα ΚΑΡΑΜΑΝΟΥ